

ben over for besætninger, der har haft kontakt med dyret, er påkrævet.

Endvidere har mærkning betydning, når blodprøver til laboratoriemæssig undersøgelse udtages i forbindelse med slagtning eller som led i sygdomsbekæmpelse, -overvågning eller -kontrol. Som et led i bekæmpelse af Aujeszky's sygdom er der i bekendtgørelse nr. 917 af 15. december 1987 fastsat regler om mærkning og blodprøvning af orner, der afgår til slagtning eller eksport, og bekæmpelsen af enzootisk leukose hos kvæg hviler for en væsentlig del på undersøgelse af blodprøver udtaget ved slagtning, jf. § 3 i bekendtgørelse nr. 894 af 22. december 1987 om bekæmpelse af enzootisk leukose hos kvæg.

Ud over ovennævnte eksempler er det i bekendtgørelse nr. 570 af 11. december 1980 om registrering af af- og tilgang af kvæg og svin i besætninger fastsat, at disse dyr ved flytning klart skal kunne identificeres. Bekendtgørelsen er udarbejdet på baggrund af EF-bestemmelser om brucellose, tuberkulose, enzootisk leukose og klassisk svinepest.

Til stk. 2

Det må forudses, at der kan opstå behov for i kortere eller længere perioder at fastsætte tilsvarende regler vedrørende andre dyr end klovbærende, f.eks. i forbindelse med kontrol af sygdom hos disse.

Til § 15

Smitte overføres ofte ved kontakt mellem dyr fra forskellige oprindelsesbesætninger eller via personer eller ting, der er i kontakt med forskellige besætninger. Det er derfor nødvendigt at kunne stille zoosanitære krav, som kan forebygge smitte ad denne vej.

Til stk. 1

Bestemmelsen skal bl.a. danne grundlag for Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 374 af 18. august 1980 om eksportisolationsstalde for kvæg og svin, der indeholder bestemmelser om adskillelse af syge og raske dyr; og bekendtgørelse nr. 143 af 3. april 1984 om fjernelse af kvæg fra eksportmarkeder og samlestadde, der fastslår, at kvæg til levebrug skal holdes adskilt fra kvæg til slagtning eller til eksport. Endvidere findes der i bekendtgørelserne om IBR og Aujeszky's sygdom regler om adskillelse - bl.a. under transport - af dyr, som er konstateret fri for de pågældende sygdomme, og andre dyr. Bestemmelsen skal endelig danne grundlag for regler om rensning og desinfektion af overtrækstøj og vogne og for fastsættelse af særlige afhentningstidspunkter eller særlige køreruter.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal f.eks. danne baggrund for regler, som dem, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 182 af 3. april 1986, hvorefter dyr fra besætninger med IBR-reagenter ikke må flyttes ind i bekæmpelses- og overvågningsområderne, medmindre dette sker direkte til slagtning.

Til § 16

Bestemmelsen afløser lov nr. 197 af 7. maj 1948 om markeder m.v. for heste og kreaturer. Med forslaget bortfalder de erhvervsmæssige hensyn, som er indeholdt i den gældende markedslov, jf. bemærkningerne under pkt. 2, »Den gældende lovgivning« med bilag. Reglerne foreslås udvidet til at gælde alle markeder, hvor de før kun omfattede markeder med heste og kreaturer.

Herudover foreslås der gennemført en administrativ forenkling. Efter de gældende regler skal alle markeder godkendes af landbrugsministeren efter høring af landboorganisationerne, politimesteren, kommunen og Veterinærdirektoratet. Efter forslaget er det hensigten at opretholde en godkendelsesordning i forbindelse med etablering af permanente markeder, samlestadde og auktioner, hvorimod godkendelsesordningen for så vidt angår lejlighedsvis markeder m.v. foreslås erstattet af en anmeldeordning, jf. bestemmelsens stk. 2.

For at sikre mindst mulig administration vil ordningen blive udformet således, at et marked m.v., der er behørigt anmeldt, vil kunne afholdes, hvis anmelderen ikke inden en vis frist har fået anden underretning fra Veterinærdirektoratet og på betingelse af, at de generelle regler om markeder m.v. overholdes. Den mulighed, som Veterinærdirektoratet har efter de gældende regler til at forbyde afholdelse af markeder m.v., vil fortsat bestå, jf. herved også forslagets § 7, stk. 3.

Det allerede gældende krav om dyrlægetilsyn med markeder vil blive opretholdt. I forbindelse med anmeldelsen forudsættes det oplyst, hvilken dyrlæge, der er antaget til at føre tilsyn med markedet, hvorefter Veterinærdirektoratet vil beskikke den pågældende dyrlæge til hvervet.

Efter de gældende regler betales dyrlægens vederlag for tilsyn med godkendte markeder af det offentlige, jf. cirkulære nr. 222 af 15. december 1987, medens indsynsgebyr betales af markedet. I forbindelse med udarbejdelsen af de administrative regler vil denne ordning blive taget op til overvejelse.

Som en konsekvens af godkendelsesordningens bortfald vil de gældende regler om markeder m.v., jf. bl.a. bekendtgørelse nr. 332 af 20. juli 1948 om markedsordningen, blive revideret og udbygget bl.a. med